

شنبه 18 آذر 1396-20 ربيع الاول 1439-9 دسامبر 2017

معرفی عراق به عنوان متجاوز از سوی سازمان ملل متحد (1370ش)

معرفی عراق به عنوان متجاوز از سوی سازمان ملل متحد (1370ش)

یازده سال پس از آغاز جنگ هشت ساله تحمیلی رژیم بعث عراق علیه ایران و سه سال پس از صدور قطعنامه 598 شورای امنیت و اتمام جنگ و با تلاش‌های پی‌ریزی‌های سیاسی مسئولان نظام جمهوری اسلامی، حقانیت ایران در دفاع مشروع به اثبات جامعه جهانی رسید. خاویر پرز دکوئیار، دبیر کل وقت سازمان ملل متحد در 18 آذر 1370 طی یک گزارش رسمی به شورای امنیت اعلام کرد که عراق در 31 شهریور 1359 به ایران حمله کرده و متجاوز است. اعلام اینکه در جنگ تحمیلی، عراق آغازگر و مسئول جنگ بوده است، یک پیروزی بزرگ سیاسی است. این دفاع و نبرد، در حالی ادامه و پایان یافت که جهانیان، بانی جنگ را می‌شناختند و حتی به کمک او شتافته بودند. آنان زمانی به خود آمدند که سلاح‌های ارسالی به عراق، علیه خودشان به کار گرفته شد و عراق، منطقه خلیج فارس را درگیر جنگی مهیب و عظیم کرد. متجاوز بودن عراق، گرچه بسیار دیر اعلام شد، اما از پیروزی‌های مهمی است که در تاریخ کشورمان به عنوان واقعه‌ای بزرگ ثبت شده است.

آغاز هشتمین کنفرانس سران کشورهای اسلامی در تهران (1376ش)

هشتمین اجلاس سران کشورهای اسلامی در تهران با شرکت قریب به اتفاق سران کشورهای اسلامی و مقامات عالی رتبه پنجاه و پنج کشور مسلمان در هجدهم آذرماه 1376 و با سخنان مهم مقام معظم رهبری آغاز شد. حضرت آیت‌الله خامنه‌ای در این سخنان با تکیه بر سه محور عمده اسلام، امت اسلامی و سازمان کنفرانس اسلامی و با اشاره به وضعیت موجود ملل مسلمان و کشورهای اسلامی در دنیای امروز و تصویر و دورنمای آن، بر ضرورت شناسایی و شناساندن اسلام، پیشینه و دورنمای امت اسلامی و ظرفیت، قدرت و وظایف سازمان کنفرانس اسلامی تاکید کردند. ایشان همچنین پیشنهادهای تشکیل بازار مشترک اسلامی، تشکیل پارلمان مشترک اسلامی، تشکیل دیوان داوران اسلامی و تلاش برای عضویت دایم دنیای اسلام در شورای امنیت سازمان ملل تا زمانی که حق و تو به قوت خود باقی است را به سران کشورهای اسلامی ارایه نمودند. هشتمین اجلاس سران کشورهای اسلامی در حالی در تهران برگزار شد که جهان اسلام با مشکلات عدیده‌ای از قبیل: فرایند به اصطلاح صلح خاورمیانه و حمایت بی‌روسی و هرزه‌گوین و... روبرو بود. در پایان اجلاس سه روزه کنفرانس اسلامی در بیستم آذر 1376، اعضای سازمان متعهد شدند که با تروریسم مقابله کنند و برای بازپس‌گیری قدس و مسجدالاقصی و حق ملی مردم فلسطین و بازگشتن به سرزمینشان و ایجاد کشور مستقل فلسطین با حاکمیت قدس شریف به عنوان پایتخت، تلاش کنند. از دیگر نتایج این اجلاس می‌توان به اتحاد رهبران جهان اسلام علیه رژیم صهیونیستی و محکوم کردن جنایات آنان اشاره کرد. اجلاس تهران از موفق‌ترین نشست سران کشورهای اسلامی بود که بازتاب گسترده‌ای در رسانه‌های کشورهای غربی و آمریکا داشت. در این اجلاس، جمهوری اسلامی ایران، ریاست کنفرانس اسلامی را تا سه سال برعهده گرفت.

درگذشت "ابوسهل هروی" دانشمند و ادیب (433 ق)

محمد بن علی هروی نحوی ولغوی شهریه، معروف به مؤذن، از ادبای قرن پنجم هجری قمری بوده است. وی دارای آثار قلمی از جمله آسماء الآسَد، آسماء السیف و التلویح فی شرح الفصح می‌باشد. وفات وی در قاهره روی داد. تولد "جان میلتون" شاعر و نویسنده بزرگ انگلیسی (1608م)

جان میلتون، شاعر بزرگ قرن هجدهم انگلستان، در 9 دسامبر 1608م در لندن به دنیا آمد. او از کودکی به شعر و ادبیات علاقه‌ای ویژه پیدا کرد و در 21 سالگی اولین اثر مشهور خود را به نام سرود تولد مسیح (ع) سرود. وقایع دوران زندگی میلتون او را به شدت آزار می‌داد و به طوری که تصمیم گرفت علیه بیدادگری قیام کند. میلتون از سی سالگی وارد مبارزات شدید سیاسی علیه پادشاه و استبداد و برای دفاع از آزادی قلم و بیان شد و این مبارزه را بیست سال ادامه داد. با این حال این مبارزات به هدف مطلوب او نینجامید و او خسته و رنجور، گوشه انزوا گزید و به خلق آثار هنری خویش پرداخت. در این حال بود که بر اثر نوشتن و مطالعه زیاد، بینایی چشمان خود را از دست داد و با آغاز دوباره استبداد، سوزناک‌ترین اشعار خود را به نظم درآورد. میلتون در سال 1660م، کور و خسته و نومید، اثر جاویدانش با نام بهشت گمشده را سرود. وی در این اثر، داستان عصیان شیطان در برابر خدا و سرگذشت آدم و حوا را به منظور توجیه مشیت الهی نسبت به بشر باز می‌گوید. این اثر، یکی از بزرگ‌ترین حماسه‌های منظوم جهان به شمار می‌رود و از لحاظ استحکام کلام، در ادبیات انگلیسی بی‌نظیر است، به طوری که میلتون را پس از شکسپیر، در ردیف اول قرار می‌دهد. ویژگی شعر میلتون، در استحکام، صراحت و ظرافت آنهاست. تعادل و ترکیب شعر با موضوع و هماهنگی آن دو با هم با پیچیدگی‌های اوزان، در تمامی آثار میلتون به چشم می‌خورد.

میلتون، شعر آزاد را با چنان استحکام و صراحت و ظرافتی می‌سازد که هیچ یک از معاصرانش به آن دست نیافته‌اند. اشعار مختلف او، ادراک بی‌ظیرش را در پیچیدگی‌های اوزان خوش‌آهنگ نشان می‌دهد. آهنگی که از تعادل ساختمان و ترکیب استادانه شعر با بیان موضوع، اعم از خطابه‌نویسی یا داستان‌پردازی، حاصل می‌شود. نثر میلتون نیز بسیار فصیح و استوار است و هنر نمایشی او نیز در حد قابل قبولی قرار دارد. نفوذ عظیم میلتون در آثار نویسندگان انگلیسی و آلمانی نیز به خوبی دیده می‌شود. به طور کلی، شعر میلتون، ثمره وقوف کامل او بر ادبیات یونانی و لاتینی است که بر اثر استعداد و نبوغ خاص شاعر، به ادبیات انگلیسی می‌پیوندد و با آن تکامل می‌یابد. میلتون آثار دیگری نیز دارد که بهشت بازیافته، روح شادمان و روح اندوهناک نیز از آثار معتبر جهان به شمار می‌روند. جان میلتون سرانجام در هشتم نوامبر 1674م در شصت‌وشش سالگی درگذشت، در حالی که هرگز نتوانست آن‌چه را می‌خواست، به چشم ببیند.